

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήνα, 23-06-2011

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Διδακτικού Προσωπικού της Φιλοσοφικής Σχολής συνεδρίασε την Πέμπτη, 23 Ιουνίου 2011 και συζήτησε τις σοβαρότατες τρέχουσες εξελίξεις στο χώρο της Παιδείας, ιδιαίτερα μάλιστα τη σχεδιαζόμενη από πλευράς του Υπουργείου Π.Δ.Β.Μ.Θ. κατάθεση στη Βουλή ενός νέου νόμου-πλαισίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το Δ.Σ. του Συλλόγου θεωρεί ότι:

- Είναι απαράδεκτο και ανοίκειο ένα τόσο σοβαρό και μεγάλης σημασίας νομοσχέδιο να επιχειρείται να ψηφιστεί αιφνιδιαστικά, βιαστικά και πρόχειρα κατά τη διάρκεια του θέρους.

- Είναι επίσης απαράδεκτο να καταφεύγει το Υπουργείο, κατά την πάγια τακτική του, στη διαρροή μέσω του τύπου ορισμένων διατάξεων του νέου νόμου με σκοπό τη «σφυγμομέτρηση» της κοινής γνώμης. Είναι, εξάλλου, θλιβερό αυτή να είναι, δυστυχώς, και η μοναδική πηγή πληροφόρησης των πανεπιστημιακών δασκάλων και της ευρύτερης ακαδημαϊκής κοινότητας για τις προθέσεις του Υπουργείου και για το περιεχόμενο του νέου νόμου.

- Είναι αδιανόητο να υποστηρίζει το Υπουργείο ότι έχει προηγηθεί συζήτηση και διαβούλευση επί του νόμου, ενώ γνωρίζει ότι κάτι τέτοιο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα για τους παρακάτω λόγους:

i) Πολλές από τις διατάξεις του νέου νόμου που διαρρέουν διά του τύπου δεν συμπεριλαμβάνονταν καν στο «κείμενο διαβούλευσης», όπως π.χ. η σχεδιαζόμενη επανάκριση ανά πενταετία των καθηγητών της πρώτης βαθμίδας. Σημειώνουμε ότι ένας πρωτοβάθμιος Καθηγητής προκειμένου να φθάσει στην τελική βαθμίδα έχει ήδη κριθεί, στις περισσότερες περιπτώσεις, σταδιακά μέχρι και πέντε φορές. Επομένως η ανά πενταετία επανάκρισή του (και μάλιστα, όπως διαδίδεται, από ξένους επιστήμονες) αποτελεί έκφραση απροκάλυπτης και σαφούς δυσπιστίας από πλευράς του Υπουργείου προς ανώτατους κρατικούς λειτουργούς. Αποτελεί ταυτόχρονα και «δύλιση του κώνωπος», ενώ την ίδια στιγμή το Πανεπιστήμιο οδηγείται σε αδυναμία λειτουργίας, καθώς οι εδώ και πολύ καιρό εκλεγέντες αλλά μη διορισθέντες διδάσκοντες «καταπίνονται» (μαζί με τις ελπίδες τους για διορισμό και μελλοντική ανέλιξη), και επιπρόσθετα οι προκηρύξεις των κενουμένων θέσεων, όπως και οι

εξελίξεις των διδασκόντων που υπηρετούν στο Πανεπιστήμιο, έχουν ουσιαστικά παγώσει.

ii) Το «κείμενο διαβούλευσης» δεν περιελάμβανε καμιά πρόβλεψη για τον τρόπο και τις διαδικασίες μετάβασης από το παλαιό καθεστώς στο καινούριο.

iii) Το «κείμενο διαβούλευσης» δεν έκανε λόγο για ιδιαίτερα αυξημένη συμμετοχή αλλοδαπών και ξένων προς το Τμήμα κριτών στα εκλεκτορικά σώματα. Μια τέτοια ρύθμιση θα έθετε τεράστια θέματα ηθικής, δεοντολογίας, λογικής και πρακτικής.

iv) Το «κείμενο διαβούλευσης» δεν ανέφερε τίποτα για τη σταδιακή κατάργηση της δωρεάν παιδείας για τους φοιτητές, για την επιβολή διδάκτρων, την αφαίρεση της διαχείρισης των οικονομικών από τα Πανεπιστήμια και τέλος την παράδοση της ανώτατης παιδείας στα συμφέροντα και τις επιλογές των χορηγών.

v) Το «κείμενο διαβούλευσης» του Υπουργείου είχε απορριφθεί από τη συντριπτική πλειοψηφία της εκπαιδευτικής κοινότητας με βάσιμα, ρεαλιστικά και πειστικά επιχειρήματα. Φαίνεται, ωστόσο, ότι οι εύλογες και αιτιολογημένες ενστάσεις και προτάσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας δεν έχουν ληφθεί υπόψιν. Από τις διαρροές μέσω του τύπου προκύπτει ότι το αρχικό κείμενο διαβούλευσης όχι μόνο δε βελτιώθηκε, αλλά αντίθετα επιδεινώθηκε σοβαρά.

vi) Δεν υπήρξε η παραμικρή ενημέρωση από πλευράς του Υπουργείου για τα αποτελέσματα αυτής της υποτιθέμενης διαβούλευσης. Συνεπώς, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να υποστηριχτεί ότι ο υπό κατάθεση νόμος-πλαίσιο έχει αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης και διαβούλευσης.

Το συμπέρασμα από όλα αυτά είναι ότι:

- Το Υπουργείο συνεχίζει την εχθρική στάση του και τις πρωτοφανείς και ανοίκειες επιθέσεις κατά των πανεπιστημιακών δασκάλων και την πλήρη απαξίωση του λειτουργήματός τους. Από τη σχεδιαζόμενη κατάργηση της εισαγωγικής βαθμίδας του Λέκτορα μέχρι την προτεινόμενη επανάκριση-αξιολόγηση ανά πενταετία των Καθηγητών της ανώτατης βαθμίδας, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου δεν διστάζει να εφευρίσκει μέτρα που εκφράζουν τη δυσπιστία της προς το διδακτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι. και καταδεικνύουν την απαξίωση του έργου που επιτελείται στα Πανεπιστήμιά μας.

- Οι σχεδιαζόμενες ρυθμίσεις του νέου νόμου δεν χαρακτηρίζονται απλώς από ξενομανία αλλά από έντονο «ραγιαδισμό» που φτάνει στα όρια της εθελοδοουλίας στους ξένους και της αποικιοποίησης των ελληνικών Πανεπιστημίων. Αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι το Υπουργείο δε δείχνει πλέον καμιά εμπιστοσύνη προς τα εκλεκτορικά σώματα που απαρτίζονται από επιστήμονες που υπηρετούν στα ελληνικά Πανεπιστήμια, των οποίων οι κρίσεις και οι αποφάσεις θεωρούνται, εκ προοιμίου, διαβλητές. Έτσι, το υπό κατάθεση νομοσχέδιο προβλέπει μεγάλη συμμετοχή ξένων καθηγητών στα εκλεκτορικά σώματα, πρακτική που: α) δεν ακολουθείται στα Πανεπιστήμια της Ευρώπης, β) απαξιώνει το εγχώριο πανεπιστημιακό δυναμικό, και γ) είναι βέβαιο ότι θα επιβαρύνει σημαντικά τον ήδη σοβαρά δοκιμαζόμενο προϋπολογισμό των Πανεπιστημίων.

- Η ίδια η ελληνική Πολιτεία θεωρεί τα ελληνικά Πανεπιστήμια δεύτερης διαλογής και φαίνεται να υποστηρίζει ότι οι Έλληνες επιστήμονες υστερούν των ξένων. Ωστόσο, η αξία των ελληνικών Πανεπιστημίων και του επιστημονικού δυναμικού τους επιβεβαιώνεται αδιαμφισβήτητα από την εντονότατη και ουσιαστικότατη συμμετοχή τους στο παγκόσμιο επιστημονικό γίγνεσθαι.

- Ακόμη και ο πλέον δύσπιστος για την επιδεικνυόμενη δυσπιστία του Υπουργείου απέναντι στους Έλληνες πανεπιστημιακούς δασκάλους πείθεται περί αυτής, εάν λάβει υπόψιν του τα όσα εισηγείται το Υπουργείο σχετικά με τον τρόπο ανάδειξης των πρυτανικών αρχών. Ο σχεδιαζόμενος νέος τρόπος εκλογής των αρχών του Πανεπιστημίου συνιστά πλήρη κατάργηση του αυτοδιοίκητου των Πανεπιστημίων. Οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι δεν θεωρούνται ικανοί να καταλάβουν το πρυτανικό αξίωμα, αφού αφαιρείται από αυτούς η δυνατότητα του (άμεσου) εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Το γεγονός ότι το Υπουργείο καλλιεργεί την ιδέα του ξένου πρύτανη-σωτήρα και θεωρεί πως οι Καθηγητές των Πανεπιστημίων της χώρας δεν διαθέτουν τα κατάλληλα εφόδια και τα απαραίτητα εχέγγυα για να διοικήσουν τα του οίκου τους, συνιστά παντελή απαξίωσή τους, τη στιγμή μάλιστα που κατά το νόμο έχουν ήδη κριθεί και για το διοικητικής φύσεως έργο τους κατά την ακαδημαϊκή τους εξέλιξη.

Επειδή μέχρι τώρα φαίνεται ότι οι «προληπτικές» διαμαρτυρίες γίνονται «εις ὅτα μὴ ἀκούοντων», οφείλει πλέον η Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π. να ανεβάσει τους τόνους της, ώστε η ακοή των ιθυνόντων του Υπουργείου, ιδιαίτερα της Υπουργού, αλλά και του ίδιου του Πρωθυπουργού, να ευαισθητοποιηθεί, έστω και την ύστατη ώρα. Είναι επιτακτικά αναγκαίο να υπάρξουν άμεσες πρωτοβουλίες και ενέργειες από τη Σύνοδο των Πρυτάνεων και την Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π. Σε αντίθετη περίπτωση ο καθένας θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του και θα είναι υπόλογος για τα όσα απευκτέα συμβούν στο εγγύς μέλλον. Είναι πλέον προφανές ότι όλο αυτό το υποτιθέμενο και βιαστικό «νοικοκύρεμα» –εν μέσω θέρους– επιχειρείται εν απουσία και εν αγνοία του πραγματικού νοικοκύρη, εναντίον του οποίου, χωρίς καμιά αιδώ, φωνάζουν... εκείνοι που του ψαλιδίζουν μισθούς, συντάξεις και επιδόματα. Τώρα επιχειρείται το χειρότερο: το ψαλίδισμα του κύρους του εκπαιδευτικού. *O tempora, o mores!*

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματέας

Γεράσιμος Γ. Ζώρας

Ανδρέας Ν. Μιχαλόπουλος

